

—

ZOPHIA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница си падна в оскъп Четвъртък. Плати-та за една година е едно било меджиде и половина, а за шест месеци три четвърти от било меджиде. Стоиман стенова-та трябва всякога да си продават и да си спираат въ ползиз, въ зупи, или въ поенски маибри (курлове), Пялски, Пруски, Руски и Французи.

на Револю-та в Америка Хаи въ Париж. Извѣстна си елствата по 2 гр. на реди-та.

Година 3.

ПАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 31 АВГУСТЪ 1878.

Брой 35

ИЗВѢСТІЕ

Спомоществованія за 4-місячно теченіє отъ Седм. "Зорниця", т. е. отъ начало то на Септемврія до края на Декемврія, ся прієматъ за по половинѣ б. ждущиде.

НѢКОИ ЗЛИНЫ ОТЪ КОНТО БИБЛІА.
ТА НЫ ИЗБАВЯ.

зължешіе).

Трето. Библията ни избавя от жестокост. Жестокостта е една страст, която прави някои хора да си наслаждават от страданията които ги нанасяват на други-та. Тя погиката е нарича *безчеловечие*; и, наистина, това отприделение се види да е по-точно, защото то ни дава добро понятие като какви дълга вършат онзи които сж облажани от тази страст.

Нѣкой видъ жестоки дѣла сѣ ся слушаеши и до нѣждѣ и сега ся случаетъ и между народы-тѣ които ся наричатъ Христіанѣ, но явно е че които повече Библия-та ся распространила между единъ кой-да-е народъ, тѣ колко то повече челоѣци-тѣ ся стараѣтъ да ся съобразяватъ съ драгоценны-тѣ ѣ поученія, толкова повече жестокости-тѣ ся вдигатъ намежду оныя народѣ.

Нека споменемъ нѣкои видове жесто-
кости отъ които Библия-та избавя чело-
вѣка.

[illegible]

каменіє-ть да умре отъ глады! Подобни ужасы сѣ ставали и сега ставатъ между язычницы-ть конто нѣматъ почти никакихъ познанія отъ Баблейскы-ть поученія. Родители сѣ приносили даже чада-та си на жертвѣ.

[illegible]

3) Друга видъ жестокости ся показана въ начинанъ-тъ по който *неприятелски* войска ся *обожествява* едни каже други. Уничтожители и история-та свѣдѣтельствува че побѣдоносны войска сѣ измършавяли ужасны свѣрхоути въру зарабены-тъ сѣ неприятелѣ. Тъ често сѣ изваждали очитъ на плѣнени-тъ и въ оны оставали тѣ да ся мачатъ. Но въсѣ плѣненици-тъ сѣ ся изгарали живы. Жестокости-тъ, които сѣ ся измършавяли въ такыя случаи, сѣ неопустымы. Но благодаре на Библія-тъ, колкото повечѣ немцы-тъ учениа ся распространявали, толкова по-малко такыя жестокости ставатъ.

Малко вѣщо ли е дѣто Библія-та
избавя чловѣци-тъ отъ тѣзи жесто-
кости?

Человеку. Библия-то не избяга от Идолопоклонство. Християни-ти често забравят да благодарят Богу за голямо то благословение: да живеят и излязат върху тѣх като имъ е дасть Свобото си, което ти избяга от идолопоклонство, което е голямо зло за човешкият родъ. Освѣти това, тѣ малко имамыте голямо здравіе и да единъ народъ да бѣде то идолопоклонъ си. Идолопоклонство-то, съ което ти върши обряди, не само затеглява уга-та на човѣшкѣ-ти, но клони да секвато самъ-ти човѣшкѣ. Кол-то помнѣхъ

[illegible][illegible]

Християни-ти трябва благодарятъ
Богу за дѣто той чрезъученія-та на
Библия-та, ги избави отъ вѣчни
големи злини, и да ся сѣятъ за рас-
пространеніе-то на тѣхнѣ книги
между вѣнчн-ти чловѣци тѣи што да
може та по-скоро да изб. вѣнчн-ти
наредни отъ тѣзи и многотѣ злини.

— 10 —

ТВЪРДО-ТО ОСНОВАНИЕ

22

Между разны-тъ и хубави-тъ образци, чрез които Църква-та ся прѣдставява въ Св. Писаніе, е образец-тъ на единъ храмъ съграденъ за Богоуслуженіе, единъ святи домъ въ който е угодно на Бога да прѣбывава и да явява присѣствие-то си и благодать-та си къмъ свои-тъ злоте.

Богъ самъ и великий-тъ демонстраторъ на този храмъ. "Въ сте Божие здание" 1 Кор. 3; 9. Апостоли-тъ и веници конто проповѣдвать Евангеліе-то и работавъ за спасеніе-то на чловѣци-тъ съ демонстратори подъ него. Върхуши-тъ си на ричать живи камени въ това здание. Пет. 2; 6, съграденъ съразвѣрно, отъ конто великой единъ занимава прелично то си мѣсто, и веници съставлявать "свя- тий-тъ домъ", който е едно жилище за Бога.

Тотъ хъмъ, който вѣсно здѣе, трѣба да има една основа. Въ 2 Гим. 2, 18-21, съдѣхъ като споменува за смутнителни и вѣнания които прѣдставявали на сърцето мѣртва и, напредѣхъ на това здѣние, да казва като дѣлващиятъ учениа на Името мѣртно и Филета, които поддържали че имъ какво възкресѣние на мѣртвѣтъ не трѣбѣвало да се откаже, защото то ся минало въ вече, и така смутнавали слабѣи въ вѣтъ и "сбѣрали вѣрѣта на нѣкои, А постолѣтъ каза "во тѣхрѣто основа не е Божие състо", и продължава да описва въ Божество то му, като прѣдставява дѣпота въ нѣмъ, да се явяватъ нѣмъ него, и въ нѣмъ, и въ нѣмъ, и въ нѣмъ, се явяватъ, и "Всѣмъ който исповѣстватъ, че Господи да отжели отъ неурѣна дѣлѣтъ".

Въ тѣзи двѣ начала выш. имамы едно забылѣжительно изложеніе на естество-на Божіе-то дѣло въ този свѣтъ. Нека видимъ, що обематъ тѣ.

Като казва че Богъ знае своп-тъ лю-
діе Апостолъ-тъ ни напомнява :

1) *Че той ги заблѣхоса и ги познае*. Така и пророк Малахія, следъ като описва прѣобладающъ т.к. развратностъ на негово-то врѣме, казва "тогѣа болящъ-ти се отъ Господа говорѣхъ единъ на другъ и Господъ внимаше и слушаше", Мал. 3; 16. Сяко и Спасителъ нашъ следъ като сравнява себе си съ единъ пастыръ и люде-тъ си съ едно стадо, казва "Азъ познавамъ мои-тъ, и мои-тъ мене познаватъ", Иоан. 10; 14.

2) *Чe той ги познава за негови.* Въ последнѣ-тъ стихъ на първѣ-тъ Псаломъ е казана: "Господѣ познава пѣ-тъ-и праведни-тъ". Безъ съмнѣние, той познава пѣ-тъ-и я на нечесни-тъ. Но явно е че Псаломѣведѣ-тъ е некаль да каже че той познава пѣ-тъ-и на праведни-тъ като нѣщо угодно нему, нѣщо за което той се гръмжи; защото той признава че "пѣ-тъ-и на нечесни-тъ щѣ

